USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

8. července 2004 *

Ve věci C-286/95 P-DEP,

Imperial Chemical Industries plc (ICI), zastoupená S. Berwickem, solicitor,

navrhovatelka,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené J. Currallem, jako zmocněncem,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh na určení výše nákladů řízení, které mají být nahrazeny na základě rozsudku Soudního dvora ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI (C-286/95 P, Recueil, s. I-2341),

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues a N. Colneric, E. Juhász a E. Levits, soudci,

generální advokátka: C. Stix-Hackl,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky,

vydává toto

Usnesení

1 Komise Evropských společenství podala návrhem, doručeným kanceláři Soudního dvora dne 30. srpna 1995, podle článku 49 statutu ES Soudního dvora opravný prostředek proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 29. června 1995, ICI *v.* Komise (T-37/91, Recueil, s. II-1901), kterým Soud prvního stupně zrušil rozhodnutí Komise vydané proti společnosti Imperial Chemical Industries plc (dále jen „ICI") v řízení podle článku 86 Smlouvy o EHS (nejdříve článek 86 Smlouvy o ES, nyní článek 82 ES). Mimoto Soud rozsudkem ze stejného dne, ICI *v.* Komise (T-36/91, Recueil, s. II-1847), zrušil rozhodnutí Komise vydané proti ICI v řízení podle článku 85 Smlouvy o EHS (nejdříve článek 85 Smlouvy o ES, nyní článek 81 ES). Proti tomuto rozsudku nebyl podán žádný opravný prostředek.

2 Rozsudkem ze dne 6. dubna 2000, Komise *v.* ICI (C-286/95 P, Recueil, s. I-2341), Soudní dvůr opravný prostředek proti rozsudku Soudu ve věci T-37/91 zamítl a uložil Komisi náhradu nákladů řízení o opravném prostředku.

3 Vzhledem k tomu, že ICI a Komise nedospěly k dohodě o výši náhrady nákladů řízení, požádala ICI Soudní dvůr, za použití článku 74 jednacího řádu, návrhem doručeným kanceláři Soudního dvora dne 16. října 2003, aby rozhodl o nákladech řízení.

Argumentace účastníků řízení

4 ICI požaduje, aby výše náhrady nákladů řízení před Soudním dvorem byla stanovena na částku 76 910 GBP (přibližně 115 000 eur). Tato částka je složena následovně:

— odměny advokátům a náklady právního zastoupení v souvislosti se sepsáním písemných projevů předložených Soudnímu dvoru:

— hlavní advokát 22 901 GBP,

— pomocný advokát 12 459 GBP;

— odměny advokátům a náklady právního zastoupení v souvislosti s přípravou jednání před Soudním dvorem konaného dne 7. října 1999 a za účast na něm:

— hlavní advokát	25 226 GBP,
— pomocný advokát	10 058 GBP;

— výdaje na cestu a pobyt hlavního advokáta a dvou interních poradců ICI v Bruselu, kteří se účastnili jednání advokátů konaných ve dnech 14. listopadu 1995, 13. března 1996 a 28. září 1999:

2 010 GBP;

— výdaje na cestu a pobyt hlavního advokáta, pomocného advokáta a dvou interních poradců ICI v Lucemburku, kteří se účastnili jednání před Soudním dvorem (1 873 GBP), jakož i pronájem konferenční místnosti (1 488,99 GBP), celkem tedy:

3 361,99 GBP;

— výdaje za doručování zaplacené lucemburské advokátní kanceláři:

894 GBP;

celkem tedy	76 909,99 GBP.

5 Za účelem prokázání těchto částek předložila ICI Soudnímu dvoru dvě vyúčtování svého hlavního advokáta, jedno ze dne 17. června 1996 znějící na částku 23 625 GBP, druhé ze dne 13. ledna 2000 znějící na částku 26 023 GBP, jakož i tři vyúčtování

pomocného advokáta, první ze dne 13. prosince 1995 znějící na částku 9 781,25 GBP, druhé ze dne 13. června 1996 znějící na částku 3 071,25 GBP a třetí ze dne 10. listopadu 1999 znějící na částku 10 375 GBP.

6 ICI uplatňuje, že předmětná věc byla výjimečně složitá a technická a že dokumenty obsažené ve spise byly rozsáhlé. Některé právní otázky, které vyvstaly, byly nové a mimořádně obtížné, zvláště s ohledem na nedostatek judikatury v oblasti snížení cen. Zejména otázky týkající se dominantního postavení, zneužívání a mezistátního obchodu vyžadovaly nezbytná šetření a značnou argumentaci.

7 Co se týče využití služeb dvou advokátů, ICI uplatňuje, že advokát, který ji zastupoval v řízení v prvním stupni, nebyl již k dispozici pro její zastupování v řízení o opravném prostředku. ICI se tudíž rozhodla obrátit se na „junior counsel", který s tímto advokátem spolupracoval a který byl se skutkovým stavem věci velmi dobře obeznámen. Toto opatření umožnilo, s ohledem na význam a složitost věci, usnadnit úlohu hlavního advokáta, který byl pověřen zastupováním ICI v řízení o opravném prostředku.

8 Mimoto byla tato věc pro ICI finančně prvořadá. Pokuta ve výši 10 milionů ECU, která jí byla uložena za zneužívání dominantního postavení, byla totiž v té době jedna z nejvyšších, kterou kdy Komise uložila.

9 Pokud jde o výdaje na cestu a náklady vynaložené u příležitosti konání jednání před Soudním dvorem, ICI uplatňuje, že účast dvou advokátů a dvou interních poradců společnosti byla pro řádné přednesy řečí nezbytná. Zvláště účast posledně jmenovaných umožnila výraznou úsporu na odměnách zaplacených externím advokátům.

10 Komise uplatňuje, že návrh ICI, aby náhrada nákladů řízení byla stanovena na částku 76 910 GBP, je přehnaný. Mimoto to samé platí i pro návrh znějící na částku 203 340 GBP v souvislosti s řízením v prvním stupni předložený současně touto společností Soudu.

11 Komise Soudnímu dvoru navrhuje, aby v projednávané věci stanovil náhradu nákladů řízení na částku 25 000 GBP.

12 Podle ní se většina argumentů, které ICI v projednávané věci uvedla, ve skutečnosti vztahuje na dvě řízení před Soudem, která se týkají dvou různých rozhodnutí, totiž jednoho týkajícího se jednání ve shodě a druhého týkajícího se zneužívání dominantního postavení. Opravný prostředek se však týká pouze druhého rozhodnutí, které Soud zrušil pouze z formálního důvodu, neboť toto rozhodnutí nebylo ověřeno v souladu s jednacím řádem Komise, a nikoliv z věcných důvodů. Tyto argumenty jsou proto nepodstatné.

13 Zatímco se věc, která se týká jednání ve shodě, vyznačovala před Soudem svou složitostí, neplatí to pro věc týkající se zneužívání dominantního postavení ani pro následné řízení o opravném prostředku, jehož předmětem byla pouze otázka nedostatku ověření rozhodnutí Komise. Srovnání délky odpovídajících rozsudků, 83 stran ve Sbírce rozhodnutí pro oba rozsudky Soudu a 18 stran pro rozsudek Soudního dvora, dostatečně dokazuje rozdílnost významu těchto věcí.

14 Mimoto není otázka ověření rozhodnutí Komise nová. Tato otázka byla diskutována při zkoumání tzv. „PVC I" věcí , které vedly k rozsudku Soudu ze dne 27. února 1992, BASF a další *v.* Komise (T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 a T-104/89, Recueil, s. II-315,

a k rozsudku Soudního dvora ze dne 15. června 1994 Komise *v.* BASF a další, C-137/92 P, Recueil, s. I-2555). V projednávané věci Komise ve svém návrhu opravného prostředku uvedla pouze dva důvody opravného prostředku, a to týkající se následků nedostatku ověření a podmínek, za nichž Soud použil čl. 48 odst. 2 jednacího řádu, aby ICI umožnil opožděné uplatnění tohoto nedostatku ověření jako důvod opravného prostředku.

15 Dále Soudní dvůr neshledal, že by věc nebo uplatňované argumenty byly spojeny se zvláštními obtížemi, neboť dospěl k tomu, že jeden ze dvou důvodů uváděných Komisí na podporu svého opravného prostředku je zjevně neopodstatněný (výše uvedený rozsudek Komise *v.* ICI, bod 66). Soudní dvůr tedy měl za to, že ICI se při své obhajobě nesetkala s žádnými obtížemi.

Závěry Soudního dvora

16 Podle čl. 73 písm. b) jednacího řádu se jako náklady řízení nahrazují „nutné výdaje vynaložené účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdaje na cestu a pobyt a odměny zmocněncům, poradcům nebo advokátům".

17 Vzhledem k tomu, že právo Společenství nestanoví žádný sazebník poplatků, je Soudní dvůr povinen volně hodnotit skutečnosti případu s přihlédnutím k předmětu a druhu sporu, jeho významu z hlediska práva Společenství, jakož i obtížím ve věci, rozsahu vynaložené práce jednajících zmocněnců nebo poradců v souvislosti se sporným řízením a ekonomickým zájmům, které spor pro účastníky řízení

představoval (viz zejména usnesení ze dne 30. listopadu 1994, British Aerospace *v.* Komise, C-294/90 DEP, Recueil, s. I-5423, bod 13, a ze dne 17. února 2004, DAI *v.* ARAP a další, C-321/99 P-DEP, dosud nezveřejněn ve Sbírce rozhodnutí, bod 16).

18 Výši náhrady nákladů řízení je třeba určit na základě těchto kritérií.

19 Pokud se jedná o ekonomické zájmy, které spor pro účastníky řízení představoval, je nepochybné, že věc byla pro ICI, s ohledem na výši pokuty, kterou jí Komise uložila za vytýkané zneužití dominantního postavení, ekonomicky významná.

20 Pokud jde o předmět a druh sporu, je třeba zdůraznit, že se jednalo o řízení o opravném prostředku, které je vzhledem ke své povaze omezené na právní otázky, a jeho předmětem není zjištění skutkového stavu.

21 V projednávané věci se důvody opravného prostředku, na které ICI muselo reagovat, vztahovaly ke dvěma právním otázkám.

22 První otázka se týkala ověření právního aktu stanovené v čl. 12 prvním pododstavci jednacího řádu Komise. Soudní dvůr ve svém výše uvedeném rozsudku Komise *v.* ICI, opíraje se o svůj výše uvedený rozsudek Komise *v.* BASF a další, konstatoval, že ověření právního aktu představuje podstatnou formální náležitost ve smyslu

článku 230 ES, jejíž porušení může vést k žalobě na neplatnost. Mimoto musí být ověření provedeno předtím, než je dotyčný akt doručen dotčeným stranám. Druhá otázka, která byla předmětem opravného prostředku, se týkala toho, zda je soudce Společenství povinen nedostatek ověření zkoumat z úřední moci; Soudní dvůr na tuto otázku odpověděl kladně.

23 Tyto dvě jasně vymezené otázky jsou zcela jistě z hlediska práva Společenství významné. První otázka však byla v hrubých rysech rozhodnuta již ve výše uvedeném rozsudku Komise v. BASF a další a druhá se nevyznačovala zvláštní složitostí. Také stupeň obtížnosti věci nebyl výjimečný.

24 Pokud jde o rozsah práce, kterou mohli poradci ICI vynaložit v řízení o opravném prostředku, je třeba uvést, že k výše uvedeným vymezeným otázkám vyhotovili dvě vyjádření, kterými odpověděli na vyjádření Komise. Mimoto jednání před Soudním dvorem, konané dne 7. října 1999, trvalo přibližně dvě hodiny. Pracovní zátěž poradců tedy odpovídala té, která připadá na věc určitého rozsahu, aniž by však byla neobvyklá.

25 Za těchto okolností nebyly odměny advokátům a náklady právního zastoupení, které ICI uplatnila ve výši 70 644 GBP (22 901 GBP a 25 226 GBP pro hlavního advokáta a 12 459 GBP a 10 058 GBP pro pomocného advokáta), objektivně nezbytné na hájení zájmů této společnosti v rámci řízení o opravném prostředku.

26 Zvláště pokud jde o náklady, které vznikly v souvislosti s využitím druhého advokáta, je třeba poukázat na to, že se řízení o opravném prostředku omezilo na dvě přesně vymezené právní otázky, jež byly nezávislé na skutkových zjištěních, která měl

provést Soud. Tato zjištění měla mimoto větší význam v řízení, které se týkalo porušení pravidel týkajících se jednání ve shodě, než v řízení, které se týkalo zneužití dominantního postavení; pouze toto řízení bylo předmětem řízení o opravném prostředku. Nebylo tedy nezbytné zavázat se k náhradě nákladů připadajících na druhého advokáta z důvodu, že byl velmi dobře obeznámen s řízením v prvním stupni a podrobnostmi skutkového vývoje. Uložení náhrady těchto nákladů Komisi tedy není odůvodněné.

27 S přihlédnutím ke všem těmto prvkům a s ohledem na kritéria uvedená bodě 17 tohoto usnesení je třeba stanovit výši odměn advokátům a nákladů právního zastoupení, které mají být nahrazeny, na částku 25 000 GBP.

28 Jde-li o částku 2 010 GBP, která představuje výdaje na cestu a pobyt obou advokátů a obou interních poradců pověřených organizací tří jednání konaných v Bruselu, ICI neprokázala Soudnímu dvoru ani povahu těchto jednání, ani jejich nezbytnost pro řízení o opravném prostředku a ani nezbytnost konání těchto jednání v Bruselu. Odpovídající částka tedy nemůže být přijata.

29 Pokud jde o výdaje na cestu a pobyt u příležitosti jednání před Soudním dvorem, které ICI uplatnila pro oba advokáty a oba interní poradce, je třeba vzít v úvahu tyto výdaje pouze pro jednoho advokáta, neboť účast druhého advokáta nebyla ze stejných důvodů, jako těch uvedených v bodě 26 tohoto usnesení, nezbytná jakož i je třeba vzít v úvahu výdaje pouze na jednoho interního poradce, tedy ve výši 936,50 GBP. K této částce je třeba připočíst výdaje na doručování v Lucemburku, a to ve výši 894 GBP. Částka za pronájem konferenční místnosti ve výši 1 488,99 GBP nemůže být naopak přijata, neboť tyto výdaje nebyly nezbytné.

30 S přihlédnutím ke všem těmto úvahám bude výše náhrady nákladů řízení ve věci C-286/95 P spravedlivě stanovena na celkovou částku 26 830,50 GBP.

Z těchto důvodů

SOUDNÍ DVŮR (první senát)

rozhodl takto:

Celková částka nákladů řízení ve věci C-286/95 P, kterou je Komise Evropských společenství povinna nahradit Imperial Chemical Industries plc (ICI), se stanovuje na 26 830,50 GBP.

Vyhotoveno v Lucemburku dne 8. července 2004.

Vedoucí soudní kanceláře — Předseda prvního senátu

R. Grass — P. Jann